

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 92.

Tiende Session.

44de Møde.

Løvedagen den 12te December.

(Fortfat.)

Justitsministeren: De Grunde, som af den ærede Forslagsstiller ere anførte for ikke at vedtage det af det andet Thing antagne Lovforslag, men derimod at restituere Loven, saaledes som den er fremlagt af Regeringen, gaae nærmest ud paa, at det vilde være Færingerne ubehageligt, mindre kjærkomment, om de flere Eiendomsforhold, der omtales i Loven, overlodes til Bestemmelse af Justitsministeriet i Forbindelse med Lagthinget, ligesom ogsaa den ærede Forslagsstiller har ytret, at det var et Hensyn, der skyldes det særskilte Lagthing, at man vedtog de Love, som der havde været til Behandling, usforandrede. Hvad nu det første Argument angaaer, maa jeg tillade mig at bemærke, at det naturligtvis er Ministeriets Afgt, hvad der ogsaa fremgaaer aldeles klart af de Forhandlinger, der fandt Sted i det andet Thing, at lade udgaae et Reglement om Grindesfangsten paa Færverne, hvortil vilde blive optaget Alt, hvad der ikke er optaget i Loven, af de Bestemmelser, som findes i det oprindelige af Regeringen Rigsdagen forelagte Lovudkast. Det er vel sandt, at naar Sagen ordnes paa denne Maade, vil det være overladt Justitsministeriet i Forbindelse med Lagthinget at gjøre Forandringer i de Bestemmelser, der findes i det Reglement, som Ministeriet agter at udgive angaaende Eiendomsretten. Men jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kun gjælder en eneste Bestemmelse i Reglementet, nemlig § 21 om den saakaldte

Fordehval. De andre Bestemmelser, som findes om Eiendomsretten, navnlig i § 20, ere af den Natur, at de godt kunne henregnes til de reglementariske Bestemmelser; men alene for denne ene Bestemmelseres Skyld, finder jeg ikke, at der er Anledning til. Vel er jeg ogsaa af den Mening, at der ingen Betænkelighed havde været ved at lade Loven udgaae saaledes, som den er forelagt af Regeringen. Grunden til, at man i det andet Thing foreslog Loven forandret saaledes, som den nu foreligger, var som bekendt, at man fandt, at Loven indeholdt adskillige reglementariske Bestemmelser, som ikke burde være Gjenstand for Lovgivningsmagten; men denne Grund turde der ikke være saa megen Anledning til at urgere, saa meget mindre som Rigsdagen oftere har vedtaget Love, navnlig for Færverne, hvor der fandtes Bestemmelser, som havde en ligesaa fuldstændig reglementarisk Charakter. Smidstid forekommer det mig, at det at vende tilbage til Regeringsudkastet og mulig derved bevirke, at en Sag, der ligger Færingerne saa meget paa Hjerte, ikke kommer til Ende i denne Session, vilde være utilraadeligt. Jeg for min Deel troer derfor, at det er at foretrække at vedtage Loven, saaledes som den er kommet fra det andet Thing. Hvad det andet Argument angaaer, som den ærede Taler gjorde gjældende, nemlig at det skulde være sædvanligt og oftere have været udtalt her, at man ikke forandrede de Love, som havde været forelagte Lagthinget, men vedtog dem, saaledes som de vare beslattede af dette, da skal jeg tillade mig dertil at bemærke, at denne Regel ogsaa vil blive fulgt i nærværende Tilfælde. De Bestemmelser, der indeholdes i Loven, som